

[Breckmann]

de nødvendige stemmer. Dette er i dag lykkes. Hvis jeg havde smidt mine kort for tidligt og havde brændt den bro bag mig, som trods alt hele tiden har givet en mulighed for at bringe sejren hjem, ville det helt have vanskeliggjort regeringens handlefrihed, og igen her vil jeg påpege det åbne forhold, jeg har haft til hr. Maisted under alle forhandlingerne.

Mest af alt har jeg bestræbt mig for at undgå at komme i den situation at være den stemme, der skulle afgøre forslagets skæbne. Det har jeg undgået, og det siger jeg alle de kræfter, der har forstået den situation, virkelig mange tak for. Det er også mit parti dem taknemlig for.

Jeg har gjort dette arbejde med den forhåbning, at dansk og især færøsk folkeoplysning, ytringsfrihed og meningsfrihed fremover vil sikre et mere mangfoldigt og demokratisk samfund, selv om jeg skulle betale den pris at falde på mit udfordrende standpunkt i denne meget gode sag.

Ingen anden end jeg selv ved, hvor store kvaler jeg har gået igennem under disse lange døgn's besværligheder. Det er umuligt for andre end dem, der sidder midt i stormens centrum, at vide, hvor mange skakbrætter der er flyttet i dette nuancerede spil. Udefra ser alt sort og hvidt og enkelt ud at forstå, men når terningerne er kastet, da falder der fred over én.

I, der stadig væk taler om, at de færøske folketingsmedlemmer ikke bør blande sig i forhold, der både vedrører Danmark og Færøerne, kan bare prøve at vende sagen på hovedet og forestille jer, at de sager her i folketinet, der vedrører Færøerne, kun skal behandles af to medlemmer, mens I andre 177 holder fri. Lige så meningsløst er somme tider det andet.

Men for at demonstrere min upåvirkethed over for de anklager og det hysteri, der har været at læse i socialdemokratiets og republikanernes aviser på Færøerne i dag, hvis folketingsrepræsentanter i alle år aldrig har markeret Færøerne, hverken i folketinet eller andre steder i det danske rige og aldrig har haft en selvstændig holdning til noget som helst, så vil jeg demonstrere og bevise min principielle støtte til en fri og demokratisk presse i TV ved at afgive min stemme her under denne afstemning.

Som sagt er den ikke udslagsgivende, for flertallet er der på forhånd, og så kan mennesker til alle tider diskutere, hvem det var, der bjærgede forslaget i land. Jeg har i hvert fald gjort alt det, jeg kunne gøre. Og for især at demonstrere min opposition til den blodrøde front her i folketinet vil jeg understrege, at flertallet er opnået, uden at jeg blev den afgørende stemme, og at det derved ikke blev det færøske medlem, som I meget gerne ville have haft det, der blev udslagsgivende og afgørende.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tror, at vi alle har lyttet med forståelse og sympati til de sikkert meget store kvaler, hr. Breckmann har haft med at nå frem til den holdning, han har. Man kan se for sig den sidste uge, de mange timers grublen og principielle overvejelser, hr. Breckmann, der kaster sig frem og tilbage søvnløs på lejret for at nå frem til en afgørelse.

Jeg forstår, at hr. Breckmanns største problem undervejs i disse meget tunge stunder har været det centrale spørgsmål til ham selv, om han har spillet sine kort klogt. Jeg tror, hele folketinet vil medgive hr. Breckmann, at han har spillet sine kort klogt. Han blev valgt på et grundlag, som var ganske tydeligt inden sidste valg, nemlig ikke at blande sig i dansk indenrigspolitik, og det må man sige var et klogt træk. Det førte ham herind, og han har siden først sikret, at vi fik en påskepakke her i Danmark, som kun vedrører Danmark, og derefter har han sikret ikke et TV 2, for det har der altid været flertal for i denne sal, men at der bliver reklamer i Danmarks fjernsyn. Jeg tror, hr. Breckmann kan se sine færøske vælgere i øjnene med betydelig stolthed.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Vi har lyttet med stor opmærksomhed til hr. Breckmann, og det, man må sige, er, at hans verden i hvert fald ikke er nuanceret – den er sort. Den er ikke hvid, sådan som vi må opfatte det her: Men jeg har den opfattelse, at Danmarks Radio er nuanceret. Man kan ikke på nogen måde sige, at Danmarks Radio er sort-hvid, og jeg synes, at det an-